

[Alfred Hansen.]

politik. Jeg har givet begrundelsen for, hvorfor vi ikke kan stemme for dette lovforslag, men vi vil da meget spændt og interesseret følge udvalgsarbejdet og se, om der kan komme noget bedre ud af det.

Wilhelm (VS):

Ja, det er jo nogle gamle kendinge, som var fremme i foråret 1975, i september 1975 og senere igen. Jeg synes sådan set, at den nye boligministers situation er meget lidt misundelsesværdig: at skulle overtage et sådant færdigstrikket program som led i det forlig, der er indgået. Men det bliver selvfølgelig hans hovedpine.

Jeg vil godt erindre om, at første gang disse ting var fremme, fik vi et udtrykkeligt løfte om at få en meget fin og minutiøs opgørelse over, hvad støtten egentlig var gået til. Hvad det var for projekter, der var iværksat, hvor meget import der lå i det af tyske ventiler o. lign, hvor meget dansk arbejde man kunne forvente der var i det, og hvor meget egentligt merarbejde, altså ikke overtaget af små mestre og overarbejde hos deres små svende, som i forvejen var i job. Det har vi ikke rigtig fået. Vi har fået en meget midlertidig og meget ufuldstændig opgørelse over de ting; den indeholdt stort set kun, hvordan støtten til beboelsesbygninger var fordelt på ejerboliger og lejeboliger, og det var også meget interessant. Hvis jeg ikke husker helt forkert, var det 73 pct. af støtten, der gik til ejerboliger, og kun 27 pct. der gik til lejeboliger. Det var for os en begrundelse for, at de næste gange, støtten skulle bevilges – det var det i øvrigt også første gang, men da faldt det selvfølgelig ikke i god jord, men så en yderligere begrundelse – at man forbeholdt den til lejeboliger, og i stedet for at gennemføre en række kontrolforanstaltninger simpelt hen opstillede den enkle kontrolforanstaltning, at man kun gav støtte til projekter, som lejerne havde anbefalet. Deri ligger den allerbedste kontrol, den er uden bureaukrati af nogen art, men det er heller ikke gået igennem.

Som tingene nu ligger, vil vi forholde os, som vi hidtil har gjort til sådanne ordninger, men det kompliceres selvfølgelig af, at medens det plejer at være indeholdt i en lov for sig, er det hele nu rodet sammen i en enkelt lov. Vi er imod disse ting, der i virkeligheden er erhvervsstøtte og egentlig slet ikke beskæftigelsesplaner. Det gælder hele § 2 om erhvervsbyggeriet, og

det gælder formentlig også hele § 3 om driftsbygninger på jordbrugs- og skovbrugsbedrifter.

Vi er noget mere nuancerede med hensyn til det med beboelsejendomme, men vor stilling vil stadigvæk afhænge noget af, om tilskuddene igen skal gå til de ejerboliger, hvor de i udstrakt grad kapitaliseres, og hvor de giver mindst beskæftigelse, fordi arbejdet jo kan laves af små mestre, der ikke behøver at antage nogen nye.

Hvis den køddannelse, der ligger på ansøgningerne, viser, at det igen er ejerboligerne, der tager broderparten her, er VS heller ikke at finde i nogen støtte til § 1.

Må jeg til sidst sige, at vi naturligvis er for isoleringsarbejde og energibesparelse, men det kommer dog an på, hvordan man udformer tingene. Vi har hele tiden talt for, at det i virkeligheden var en dårlig måde en gang imellem at strø en halv eller en hel milliard kroner uden at have nogen som helst garanti for, hvad de penge blev brugt til, eller uden at få dem brugt systematisk, så man kunne sigte mod en bestemt isolerings- og energibesparelseseffekt af de samlede investeringer. Og det har jo vist sig rigtigt, desværre. Der er groteske eksempler på, hvad støtteordningerne er gået til, og det skal jeg sådan set ikke bruge til at kompromittere dem med, men man kunne dog i hvert fald, efterhånden som man nu er kommet op på milliardbeløb til dette formål, tage lidt bestik af ikke fortsat at gøre det på den vanvittige måde, at den første milliard kroner simpelt hen lægger sig hindrende i vejen for fornuftig anbringelse af den næste og de næste milliarder til isoleringsformål, for det er jo det, man gør.

Vi havde ellers glædet os over, at den voldsomme kritik, der lød af VS, da vi fremsatte vort isoleringsforslag og deri sagde, at man var nødt til at bygge på nogle isoleringsstandarder og normer, som man søgte imod, ligesom er forstummet. Der står i socialdemokratiets og LOs beskæftigelsesplan om isoleringsafsnittet:

». . . dog må de statslige tilskud for at nå dette mål formentlig kombineres med krav til isoleringsstandard m. v.«

Men disse tilskudsordninger er uden nogen som helst form for krav. Jeg mener at kunne huske, at den tidligere direktør for Byggecentrum, den nye boligminister, bl. a. gjorde sig bemærket ved nogle fornuftige betragtninger om, at det var vanvittigt at strø disse beløb fuldstændig vilkårligt ud, og at man måtte indarbejde et program, der sikrede, at disse mange milliarder kroner blev benyttet på en måde,